ΕΤΟΣ Δ.— ΑΡΙΘ. 470 **Τιμᾶται λεπτὰ 10** ΤΡΙΤΗ 3 ΜΑΙΟΥ 1883

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.
ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δίς, λ. **40,** τρὶς ἕως ἑξάκις λ. **20,** κατὰ μῆνα λ. **15,** ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. **10.**

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, **ὁδὸς Μουσῶν,** *Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.* —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Οἱ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου λαμβάνουσι τὰ ἑξῆς βιβλία :

Α'. Ἐκ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης **Θεατρικῆς Βιβλιοθήκης** τὸν Γ'. τόμον ἢ τὸν Δ' ἢ τὸν ΣΤ' *) κατ' ἐκλογὴν ἀξίας ἕκαστον . . . . . φρ. **5,50**

Β'. **Ποιήματα Σουρῆ** Α' καὶ Β' Τόμ. » **5,00**

Γ'. Τὰς μέχρι τοῦδε **Ἐπιφυλλίδας τοῦ Λυκογιάννη** . . . . . » **5,00**

Δ'. **Γελοιογραφικὸν Ἡμερολόγιον** τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** (ἐξηντλημένον σχεδόν) τοῦ 1883 . . . . . » **2,00**

Ε'. **Τορπίλλαι,** κωμῳδία . . . . . » **2,00**

ΣΤ'. **Λουθάρδου Λόγοι,** περὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ . . . . . » **5,00**

Τὸ ὅλον βιβλία φρ. **24,50**

(*) Ἰδοὺ τὰ περιεχόμενα ἑκάστου Τόμου :

ΤΟΥ Γ'. 1) Ἄγγελος μεσονυκτίου, δρᾶμα εἰς πράξεις ἕξ. 2) Ἰωάννα Γρέϋ, δρᾶμα εἰς πράξεις πέντε. 3) Ποιμενὶς τῶν Ἄλπεων, δρᾶμα εἰς πράξεις πέντε. 4) Εἶναι Τρελλὴ, δρᾶμα εἰς πράξεις δύω. Κυανοῦς Μανδύας, κωμῳδία, εἰς πρᾶξιν μίαν.

ΤΟΥ Δ'. 1) Γάμοι τοῦ Ἀττίλα, δρᾶμα εἰς πράξεις τέσσαρας. 2) Φίλιππος ὁ Β'., δρᾶμα εἰς πράξεις πέντε.) Γάσπαρος ὁ Αὐλικὸς, δρᾶμα εἰς πράξεις πέντε. 4) Δάφνη, δρᾶμα εἰς πράξεις τέσσαρας.— Δέησις ναυαγοῦ, δρᾶμα εἰς πράξεις πέντε.

ΤΟΥ ΣΤ'. 1) Σωσάννα Ἴμβερτ, δρᾶμα εἰς πράξεις πέντε. 2) Γέρω-Δεκανεὺς, δρᾶμα εἰς πράξεις πέντε. 3) Τὸ ἔνσαρκον Ἄγαλμα, δρᾶμα εἰς πράξεις ἕξ. 4) Δαλιδά, δρᾶμα εἰς πράξεις τρεῖς.) Ἰωάννα δακρύων καὶ γελώτων, δρᾶμα εἰς πράξεις τέσσαρας. 6) Περιπέτειαι ἐφημεριδογράφου, κωμῳδία εἰς πρᾶξιν μίαν.

ΠΩΣ ΕΩΡΤΑΣΘΗ
Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Ἡ πρωτομαγιὰ ἐν Ἀθήναις μᾶς ἐπεσκέφθη μὲ τὴν συνήθη αὐτῆς μεγαλοπρέπειαν, σύρουσα μαζῆ της ὅλην τὴν αὐλικὴν ἀκολουθίαν τῶν ἀνθέων της, τῆς εὐθυμίας, τῶν τραγουδιῶν, τῶν φώτων· καὶ ἡμεῖς πάλιν τῆς ἐκάμαμε βασιλικὴν ὑποδοχήν. Τὴν παραμονὴν, ἀπὸ τῆς ἕκτης ὥρας ἀκόμη, πρὶν δύσῃ ὁ ἥλιος, ἡ πρὸς τὴν Πατήσια ὁδὸς ἤρχισε νὰ ἐνδύεται τὰ ἑορτάσιμα φορέματά της· τὰ τραμβάϊα ἐτετραπλασιάζοντο τὸν ἀριθμόν, καὶ αἱ θέσεις των μετὰ σπουδῆς κατελαμβάνατο ἀπὸ τῶν πρώτων ἀνυπομόνων ἐραστῶν τοῦ Μαΐου. Καὶ ὅμως, διὰ τὴν ἀλήθειαν, τὰ τραμβάϊα δὲν ἐφαίνοντο συμμεριζόμενα τὴν φιλέορτον ἀνυπομονησίαν τῶν ἐν αὐτῆς συρρεόντων. Τοὐλάχιστον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐξελέξαμεν τὸ δειλινὸν τῆς παραμονῆς, ἐκ τῶν πρώτων καὶ ἡμεῖς ἀποτίοντες τὸν ὀφειλόμενον φόρον τῆς πρωτομαγιᾶς μᾶς ἐδέχθη, μᾶς ἐτοποθέτησε, μᾶς ἐστρίμωξε, μᾶς ἐκοίμησε, καὶ μᾶς ἐξύπνησεν . . . εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ὅπου μᾶς περιέλαβεν, ἐνῷ τὰ πτωχά μας πόδια πρὸ πολλοῦ θὰ εἶχαν τελειωμένην εἰλικρινέστερα τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου μας.

Ἀπὸ τῶν Πατησίων ἤρχοντο πρὸς τὴν πόλιν, ὡς ἀποσκευαὶ προηγούμεναι τοῦ ἀναμενομένου βασιλέως, κάρρα πολλὰ, γεμάτα ἄνθη, ἄνθη πολύχρωμα καὶ πολύοσμα, εἰς μεγάλας ἀνθοδέσμας συγυρισμένα, καὶ εἰς καλλιτεχνικοὺς στεφάνους· ἄλλα πάλιν ὡς νὰ ἦσαν πασχαλιάτικοι ἀμνοί, ἐφέροντο περασμένα ἐν μακρᾷ σειρᾷ ἐπὶ μακρῶν πασάλων. Εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Πατησίων παρὰ τὸ ζυθοπωλεῖον Φίσερ παρέτασσον οἱ πωληταὶ τὰ ἄνθη των ἐπὶ ποικιλοσχήμων τραπεζῶν, καὶ κοφίνων καὶ κάρρων· οἱ μᾶλλον φιλόκαλοι ἐφόντιζον νὰ ὑποστρώσωσι λευκὰς συνδόνας, καὶ ἐπ' αὐτῶν νὰ θέσωσιν ἀβρότερον καὶ ἐμπρεπέστερον τὸ πρᾶγμά των Τὸν κόσμον τῶν ἀνθέων ἀπετέλουν πρὸ πάντων τὰ ῥόδα· εἶχαν καταπληκτικὴν πλειοψηφίαν· καὶ μεταξὺ ἐκείνων πάλιν διακρίνοντο ἀποπνέοντα ποιητικήν τινα ἀριστοκρατικότητα, τὰ κατακίτρινα βελουδένια μεγάλα τριαντάφυλα, κατακίτρινα, ὡς ἐρασταὶ καταβιβρωσκόμενοι ὑπὸ θηριώδους καὶ ζηλοτύπου ἔρωτος. Ὕστερον ἤρχοντο κάτι λευκά, μικρούλια παρθενικὰ γαρυφαλάκια, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἑταιρικὴν κάπως ἐπίδειξιν τῶν ῥόδων.

Ὁ *Οὐράνιος Κῆπος* διεκρίνετο μακρόθεν ἀπὸ τὰς πανταχόθεν κρεμασμένας σημαίας του. Ἐπίσης οἱ ἄλλοι παριλίσσιοι κῆποι ἦσαν σημαιοστόλιστοι· ὅ,τι ἀλλαχοῦ νὰ ἦτο πρὸς ἁπλοῦν στολισμόν, μοιραίως ἐδῶ ἀποκτᾷ τὸν τύπον κωμικῆς μονομανίας ἢ ὀρθότερον, σημαιομανίας· κρεμοῦν σημαίας, ἀλλὰ φροντίζουν νὰ εἶναι ῥυπαραὶ καὶ ῥακώδεις,

καὶ εἰς ἐπίμετρον, καμμία νὰ μὴ εἶναι ἑλληνική· τελεῖται καὶ ἐδῶ κάτι τι ἀνάλογον μὲ τὰς μεγαλοσχήμους ξενικὰς ἐπιγραφὰς τῶν Ἀθηναϊκῶν μας καταστημάτων.

Θέλετε νὰ μάθετε ἐκτὸς τῶν ἀνθῶν, καὶ τί προσέφερεν τὸ Ζυθοπωλεῖον Φίσερ πρὸς τοὺς πολυπληθεῖς θαμῶνάς του, ἐν ὀνόματι τῆς πρωτομαγιᾶς; σκυλίσιο χοιρομῆρι, ψωμὶ μουχλιασμένο, μπύραν ἐκ τῶν οὐρητηρίων, καὶ γκαφσόνια... ρεμβάζοντα τὰ κάλλη τοῦ Μαΐου, ἐν ἱερᾷ ἀκινησίᾳ καὶ κώφότητι.

Ὁ οὐρανὸς περὶ τὴν δείλην δὲν ἦτο καθ' ὅλου *μαγικός*· εἶχε βροχερὰς διαθέσεις· δὲν εἶχε μὲν ἀποκρυβῇ τέλεια ἀπὸ τὰ νέφη, ἀλλ' οὔτε πλέον ἐμειδία τὸ γαλανόν του μειδίαμα· ὡμοίαζε μὲ τοὺς γλαυκοφαίους ἐκείνους καὶ θυελλώδεις ὀφθαλμούς. Μόνον ἡ Δύσις ἐπειρᾶτο νὰ τὸν ξεκακιώσῃ διασύρουσα τὰ χρώματά της, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε καὶ διὰ τοῦτο ἦτο μελαγχολική, ἀμαυρὰ καὶ ἡ δύσις. Ἐν τούτοις τὸ μέρος ἐκεῖνο τῶν Πατησίων, ἔνθα ἐφαίνετο ὅτι εἶχε στήσει τὸν θρόνον της ἡ πρωτομαγιά, ἡ ἑορτὴ τῆς φύσεως, παρεῖχεν εἰς τοὺς ὀφθαλφούς μας, ὄχι φύσεως, ἀλλὰ φθίσεως κάλλη, ἂν ἔχῃ κάλλη καὶ ἡ φθίσις. Αἱ κατὰ σειρὰν τεταγμέναι μάνδραι κρύπτουσιν ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πᾶσαν θέαν καὶ δένδρων, καὶ χλόης καὶ τῆς ἀπεράντου πρασινάδος τῶν ἀγρῶν, καὶ ἡλίου δύοντος, καὶ ὁρίζοντος, καὶ οὐρανοῦ ἀκόμη, καὶ νὰ τρέχῃ κανεὶς διὰ νὰ ἑορτάσῃ τὴν πρωτομαγιάν!!!

Ἀλλὰ τὴν νύκτα ὁ οὐρανὸς εἶχεν ἐξιλεωθῆ, καὶ ἡ σελήνη νεαρὰ, ἐξῆλθε διὰ νὰ πιάσῃ τὸν Μάη κι' ἐκείνη. Ἀπὸ τῆς ἐννάτης ἤρξατο ἡ ἐπίσημος κίνησις. Οἱ παριλίσσιοι κῆποι ἤστραπτον ἐκ τῶν φανῶν καὶ τῶν πολυελαίων καὶ τῶν βεγγαλικῶν· πυροτεχνήματα ἐκάησαν πρὸ τοῦ καφενείου τῶν Ὀλυμπίων· ὁ «Ποσειδῶν» ἀντήχει ὑπὸ τὰ ἄσματα τῆς Ἀϊτάς, καὶ ὁ «Παράδεισος» ἀντὶ σμικροῦ παρεῖχε μακαριότητα εἰς πάντα βουλόμενον· αἱ ἅμαξαι διεσταυροῦντο· ἑκάστη γωνία εἰς κήπους καὶ καφενεῖα δὲν ἔμενε παραπονεμένη. Πρὸ πάντων ὁ περίπατος τῶν Πατησίων παρουσίαζε κᾶτι ἐξαίρετον· κύματα πεζῶν περιπατητῶν, καὶ κύματα συνωθουμένων ἀπειλητικώτατα πρὸς κατοχὴν θέσεως εἰς τὰ βαγόνια τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου· αἱ σειραὶ τῶν ἁμαξῶν δὲν ἐτελείωναν, οὔτε ἡ ἀγρυπνία καὶ τὰ ἄσματα τῶν ἑορταζόντων, παραταθέντα μέχρι τῆς πρωΐας.

Χθὲς δὲ μέχρι τῆς ἑσπέρας ἐκρατοῦσεν εἰς τὰ δίκτυά της ἡ πρωτομαγιὰ τοὺς πολλοὺς ἀνὰ τοὺς περιπάτους καὶ τοὺς κήπους, ἡ τελευταία συγκινοῦσα εἰκὼν ἦτο ἡ περὶ τὴν δείλην ἐπιστροφὴ, καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν Πατησίων παρέλασις, τῶν ὀρφανῶν τοῦ Χατζηκώστα, ἐκ τῆς ἐξοχῆς ὅπου ἡ φιλανθρωπία τὰ εἶχεν ὁδηγήσει, διὰ ν' ἀπολαύσωσι κι' ἐκεῖνα τὰ θέλγητρα τῆς φύσεως καὶ τῆς ζωῆς· καὶ ἐπέστρεφον ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς των, κρατοῦντα σφικτὰ τὰς ροδοδέσμας των, ἱδρωμένα, ἐσκονισμένα, ἀποσταμένα, καὶ εὐτυχῆ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Αἱ ἐξετάσεις τῶν βασιλοπαίδων ἤρχισαν ἀπὸ τῆς 9ης τῆς σήμερον μέχρι μεσημβρίας, θὰ ἐξακολουθήσουν δὲ καὶ αὔριον καὶ μεθαύριον. Πλὴν τῶν καθηγητῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν σπουδῶν κ. Αὐδερς, παρῆν ὁ βασιλεὺς μόνος. Πέρυσι παρῆσαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ὁ Μητροπολίτης. Διατί φέτος ἡ ἔλλειψις αὐτή;

Εἰς ἓν τάγμα τοῦ πεζικοῦ εἰς στρατιώτης φοιτητὴς ἀπουσίασε διὰ τρεῖς ἡμέρας ἀδικαιολογήτως. Ὅταν ἐπανῆλθε, παρουσιάσθη εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τῆς ὑπηρεσίας. Οὗτος τὴν πρώτην ἐρώτησίν του τὴν συνοδεύει μ' ἕνα παχὺ παχὺ φτήσιμο. Ἐπὶ τῇ διαμαρτυρήσει τοῦ στρατιώτου φοιτητοῦ, σηκώνει τὸ χέρι του διὰ νὰ τοῦ δώσῃ ἕνα *φοῦσκον*. Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει πάλιν αὐτοῦ, ὅτι οἱ κανονισμοὶ δὲν ἐμπεριέχουν οὔτε φτυσίματα, οὔτε φούσκους διατάσσει ὁ ἀξιωματικὸς δύο τρεῖς στρατιώτας οἵτινες σπρώχνοντες καὶ ὑβρίζοντες τὸν βιάζουν νὰ καθαρίζῃ ἀποπάτους ἐπὶ δύο ἡμέρας. Εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας ἡμέρας ὁ δυστυχὴς φοιτητὴς **παρεφρόνησε.** Ἐτηλεγράφησαν δὲ εἰς τοὺς ἀδελφούς του νὰ ἔλθουν νὰ τὸν παραλάβωσιν. Ὁ φοιτητὴς ὀνομάζεται Σταματίου.

Νὰ βγῇ ἔξω ὁ **μπόγιας!** Αἱ ζέσται ἐνέσκηψαν τόσῳ βάναυσαι, ὥστε τὰ σκυλιὰ ἤρχισαν νὰ ἐπηρεάζωνται. Προχθὲς ἀπέναντι τοῦ σχολείου Καραμάνου ἐν μέσῳ τόσων παιδιῶν περιεφέρετο λυσσῶν κύων. Εὐτυχῶς εὑρέθη εἷς γενναῖος, ὅστις ἐξεκένωσε κατὰ τοῦ λυσσῶντος τὰς βολὰς τοῦ ρεβόλβερ του. Λοιπὸν, κύριε Παπαηλιοῦ, νὰ βγάλετε τὸν Μπόγιαν ἐγκαίρως νὰ μαζέψῃ ὅλους τοὺς πλανωμένους αὐτοὺς κυνικοὺς ἵππότας διὰ νὰ μὴν ἔχωμεν δυσάρεστα!

Τίς θὰ τὸ ἐπίστευεν; Ἐνθυμεῖσθε τὸ σορὸν ἄρθρον, ὅπερ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ «Μὴ Χάνεσαι» *Οἱ σκύλοι εἰς τὰ Σχολεῖα*, καὶ δι' οὗ ὑπεστηρίζετο διὰ θετικῆς λογικῆς ὅτι δυνατὸν οἱ σκύλοι νὰ μάθουν νὰ ἀναγινώσκουν. Ἔ! λοιπόν! Ὁ ἐκ Ναυπλίου ἀνταποκριτής μας πληροφορεῖ ἡμᾶς ὅτι οἱ φυλακισμένοι τοῦ Ναυπλίου ἔχουν πρὸ πολλοῦ ἕνα σκύλον τὸν ὁποῖον ἀγωνίζονται νὰ τὸν μάθουν γράμματα. Κατώρθωσαν καὶ τὸν ἐδίδαξαν νὰ ἐκτελῇ τὰς ἀναγκαίας κινήσεις τοῦ στόματος, τῶν σιαγόνων, τῆς γλώσσης πρὸς παραγωγὴν φθόγγων. Ὡς τώρα δὲ κατορθώθη νὰ διέλθῃ ὁ μαθητευόμενος σκῦλος ἐν τῷ Νηπιαγωγείῳ τῶν φυλακισμένων νὰ λέγῃ τὸ *α* καὶ τὸ *β*. Ὁ καλὸς ἐκ Ναυπλίου ἀνταποκριτὴς τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ὑπόσχεται νὰ μᾶς κρατῇ ἐνημέρους καὶ τῶν ἐλαχίστων προόδων τοῦ σοφοῦ σκύλου. Ἡμεῖς δὲ ὑποσχόμεθα τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς Ναυπλίου κρατουμένους ἂν τὸν διδάξουν τὰ δώδεκα τοῦ ἀλφαβήτου γράμματα νὰ τοὺς βγάλωμεν ὅλους ἔξω.

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς εἶνε κατενθουσιασμένοι μὲ τὸν καθηγητὴν τῆς Γεωλογίας κ. Κ. Μητσοπουλον, συχνότατα ὁδηγοῦντα αὐτοὺς εἰς γεωλογικὰς ἐκδρομὰς, ἐξ ὧν ὠφελοῦνται πολύ. Τοιαύτην δὲ προπαρασκευάζει λίαν προσεχῶς μέχρι Λαυρίου, ὅπου οἱ φοιτηταὶ δύνανται πολλὰ μὲν νὰ ἴδωσι, πολλὰ δὲ νὰ μάθωσιν, ἀναγόμενα εἰς τοῦτον τὸν κλάδον. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Πρυτανεία θὰ διευκολύνῃ τὴν ἐκδρομὴν αὐτὴν, διότι βεβαίως θὰ ὑπάρχωσι καὶ φοιτηταί, οἵτινες δὲν θᾶχουν νὰ πληρώσουν τὰ ναῦλά των! Ἢ ἂν θελήσῃ νὰ προκαταλάβῃ τὴν Πρυτανείαν ἡ ἐλευθεριότης τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ὥστε νὰ γίνῃ ἡ ἐκδρομὴ διὰ θαλάσσης ἄναυλα.

Ὁ ἐν τῷ φρουρίῳ Ἴτς-Καλὲ ἐν Ναυπλίῳ ὑπάρχων στρατὼν θὰ μετασχηματισθῇ εἰς φυλακὰς στρατιωτικάς. Ἤδη γίνονται τὰ δέοντα σχεδιαγράμματα, ἡ δ' ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου ἐξετέθη εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν.

Ἐντὸς ὀλίγου ἄρχονται αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Ναυπλίῳ εὑρισκομένου Μηχανικοῦ Βουλανζέ, ἀπὸ τοῦ Ναυπλίας δι' Ἄργους, Κορίνθου κλπ. εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου.

Οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς Κόκλα ὑποδικοκατάδικοι πληροφορηθέντες ὅτι μετατίθεται ὁ τέως ἐπιστάτης κ. Δημ. Μωραΐτης ἀνεφέρθησαν πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, παρακαλοῦντες νὰ μὴν τοὺς στερήσῃ τοιούτου Ἐπιστάτου ὅστις «διὰ τοῦ μειλιχίου τρόπου καὶ τῶν πατρικῶν συμβουλῶν του καθεῖξεν ἀείποτε τόπον εἰλικρινοῦς ἀγάπης ἐν τῇ εὐγνωμονούσῃ καρδίᾳ μας.»

Ὁ κανὼν διὰ τοὺς Ἐπιστάτας τῶν φυλακῶν εἶναι νὰ συγκεντρῶσιν ἐφ' ἑαυτοὺς ὅλον τὸ μῖσος καὶ τὴν ἀντιπάθειαν τῶν φυλακισμένων ἕνεκα πιέσεων, καταθλίψεων, ἐκμεταλλεύσεων, ἐκδικήσεων καὶ κακομεταχειρίσεων· ἀφοῦ εὑρέθη λοιπὸν καὶ μία ἐξαίρεσις, εἰς ἐπιστάτης—ὡς ὁ κ. Σπυρίδων Μωραΐτης—ν' ἀγαπᾶται καὶ νὰ εἶναι ἡ παρηγορία τῶν φυλακισμένων, ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἂς θελήσῃ νὰ μὴν τοὺς τὸν ἀφαιρέσῃ.

Ἐκ Ναυπλίου ἐλάβομεν πρόσκλησιν πρὸς τὸν Σύλλογον *Παρνασσὸν*, ὅπως στρέψῃ καὶ εἰς τὰς ἐκεῖ φυλακὰς τὸ φιλάνθρωπον βλέμμα του, ἐρήμους καὶ ἀπροστατεύτους, περὶ ὧν οὐδὲ κυβέρνησις, οὐδὲ σωματεῖον μεριμνᾷ.

Καὶ πάλιν φρέσκα φρέσκα ἀγγελία εἰς τὰς ἐφημερίδας περὶ διαλύσεως τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος Στεφάνου Γαβαλᾶ. Γνωρίζετε ὅτι ἡ διάλυσις αὐτὴ ἤρχισεν ἀκριβῶς πρὸ τριετίας. Ὥστε διὰ νὰ μὴ *διαλύεται*, βεβαίως θὰ εἶναι ἀφωρισμένο. Καὶ καλὰ θὰ κάμῃ ἀντὶ ἀγγελιῶν ὁ διευθύνων τὸ ἐμπορικὸν αὐτό, νὰ προσκαλέσῃ κἀνένα παπᾶν νὰ τὸ διαβάσῃ.

Πολλοὺς ἐπαίνους ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Μεσσηνίας τῆς Ἰταλίας περὶ τοῦ ἐκεῖσε προξένου μας κ. Σπυρίδωνος Καλογεροπούλου. Ἐπειδὴ εἶνε τόσον σπάνιον πρᾶγμα περὶ προξένων ἔπαινοι, ἀναγράφομεν αὐτοὺς, αἰσθανόμενοι τὴν αὐτὴν ἀντίληψιν ὡς σταγόνα ψιλῆς βροχῆς μετὰ πυκνὴν ἀτμοσφαιρικὴν ἀσφυξίαν.

Παρὰ τὸ μέγα Ζυθοπωλεῖον Μπερνιουδάκη ἤνοιξε πρό τινος καὶ ἄλλο Ζυθοπωλεῖον, ἐφαμιλλώμενον πρὸς ἐκεῖνο, διὰ νὰ γίνῃ πλέον ἡ ὁδὸς ἐκείνη βασίλειον ὀνομαστοῦ ζύθου, καὶ τῶν ἐκλεκτοτέρων ὑπασπιστῶν τοῦ ἄνακτος λαρύγγων τε, ἐγκεφάλων τε. Ὁ διευθύνων τὸ νέον Ζυθοπωλεῖον κ. Ζαγκούρογλους εἶνε ἐκ τῶν *σεβδαλίδων* διευθυντῶν, οἵτινες τὰ Καταστήματά των ἐκλαμβάνουσιν ὡς ἐρωμένας καὶ θυσιάζονται δι' αὐτά. Εὐάερον, τερπνόν, ὁλοκαινούργον μετὰ κηπαρίου, μὲ καλὴν διεύθυνσιν καὶ μὲ ἐξαίρετα προϊόντα τὸ νέον Ζυθοπωλεῖον θ' ἀφίσῃ ὄνομα, ὅπως ἄφησε καὶ τὸ παλαιὸν γειτονικόν του.

ΤΟ ΠΤΩΜΑ ΕΝ ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΗ

Δὲν γνωρίζομεν περὶ τοῦ μυστηριωδεστέρου ἐγκλήματος νὰ ἔγινε τόσον ὀλίγος λόγος, ὅσον περὶ τοῦ εὑρεθέντος πέραν εἰς τὴν φαληρικὴν ἀκτὴν πτώματος, κάτωθεν τῆς μαγικῆς θέσεως τῆς ἰδιοκτησίας τῶν κ.Α. Χαλκοκονδύλη καὶ Δεωνίδα Δεληγεώργη, φερούσης τὸ ὡραῖον ὄνομα Πικροδάφνη. Τὸ πτῶμα κατ' ἀρχὰς ὑπετέθη ὅτι εἶνε καμαριέρας τινος ἀτμοπλοίου ναυαγήσαντος!! ἔπειτα εἰθιθυρίσθη ὅτι εἶνε μιᾶς δούλας, καὶ πλέον οὔ. Εὐτυχῶς ἡ ὑπόθεσις εὑρίσκεται εἰς καλὰς χεῖρας, εἰς τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Ἀμπελᾶ, μετὰ πόνου καὶ σπουδῆς ἐνασχολουμένου εἰς τοιαῦτα ρωμαντικοτραγικὰ δράματα. Δυστυχῶς ὅμως ἡ ἀνάκρισις δὲν εὗρεν ἀκόμη φῶς, πλέει εἰς τὰ σκοτεινὰ, καὶ παλαίει καθ' ἑνὸς μυστηρίου, τὸ ὁποῖον καὶ ἡμεῖς οἵτινες ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ θύματος ὅλας τὰς δυνατὰς πληροφορίας κατεχόμεθα ὑπὸ ἀγωνιώδους περιεργείας νὰ ἴδωμεν διαλευκαινόμενον.

***

Τὸ θῦμα ὀνομάζεται Εὐθυμία Σπυροπούλου, ἡλικίας 18 ἐτῶν καὶ 8 μηνῶν, ὅπως ἀκριβέστατα ἐνθυμεῖται ὁ δυστυχὴς πατήρ. Ἔχομεν τὴν φωτογραφίαν ἐνώπιον ἡμῶν, τὴν ὁποίαν εὑρίσκομεν νοστιμωτάτην. Μαῦρα μάτια, ὡραίας ὀφρῦς, κανονικώτατον πρόσωπον, καὶ ἓν ἦθος μελαγχολίας διακεχυμένον ἐπὶ τοῦ συνόλου. Νομίζεις ὅτι φωτογραφουμένη ἔνευε κάτι, ἀπὸ ἐντροπὴν, τίς οἶδεν ἂν προεξώφλει τὰ μέλλοντα νὰ συμβοῦν εἰς τὴν δυστυχῆ κόρην. Εἶνε δὲ φωτογραφημένη μὲ δύο ἄλλας φιλενάδας της.

Ἡ Εὐφυμία δὲν ἦτο καμαριέρα, οὔτε δοῦλα, ἀλλὰ θυγάτηρ ἑνὸς δικαστικοῦ κλητῆρος, τοῦ Σπυροπούλου, ἀνθρώπου νεωτάτου φουστανελλᾶ, ἔχοντος πέντε ἄλλα παιδιὰ, καὶ ἀνεψιὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν δασῶν κ. Χλωροῦ, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὁποίου ἔμενεν, ἐκτελοῦσα καθήκοντα ὑπηρετρίας. Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Χλωροῦ ἔμενε περιοδικῶς εἰς ἐξάδελφος αὐτοῦ, εἷς ἀδελφὸς καὶ εἷς πρῶτος ἐξάδελφος τῆς κυρίας του. Ὁ ἐξάδελφος τοῦ κυρίου ὠνομάζετο Θανασούλας· τῶν ἄλλων τὰ ὀνόματα δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν.

Ἡ Εὐθυμία εὑρίσκετο εἰς τοῦ κ. Χλωροῦ ἀπὸ τριῶν ἤδη ἐτῶν. Ἐπίσης καὶ ὁ ἐξάδελφος Θανασούλας. Τί γίνεται ὅταν ἀπροσέκτως καὶ ἐλευθέρως συγχρωτίζονται μία κόρη ἀπροστάτευτος, μὴ ἔχουσα τὴν δέουσαν ἀνάπτυξιν, ἵνα σκέπτηται, οὔτε τὴν δέουσαν δύναμιν ἵνα ἀνθίσταται κατὰ τοῦ πειρασμοῦ, καὶ νέων πάλιν ἀσυλλογίστων, εἰς τὰς πρώτας ὁρμὰς τῆς νεότητος, καὶ ὅταν ἀφίνεται τὸ στάδιον τοῦ συγχρωτισμοῦ, τῆς συγκοινωνίας ἐλεύθερον, ὅταν ὁ ὕπνος μάλιστα γίνεται ἄνευ οὐδενὸς ἐμποδίου συγκοινωνίας, αὐτὸ ὅλοι τὸ καταλαμβάτετε. Τὸ τί αὐτὸ ἐπὶ τέλους ἔγινεν.

Ἡ Εὐθυμία ἠσθάνθη ὅτι ἤρχισε νὰ γίνηται μήτηρ. Τὸ γεγονὸς δὲν ἔμεινε μυστικόν. Ὁ κ. Χλωρὸς ἔγραψε πρὸς τὸν

ἐν Ἀμφίσσῃ θεῖόν της, αὐτὸς δὲ εἰδοποίησε τὸν ἐν τῷ χωρίῳ Ξυλογαδάρᾳ διαμένοντα πατέρα, ὅστις καὶ ἀμέσως ἔσπευσε νὰ ἔλθῃ, εὑρὼν τὴν Εὐθυμίαν του τρέχουσαν σχεδὸν τὸν ὄγδοον ἀπὸ τῆς συλλήψεως μῆνα. Ἡ ἀναγγελία βλέπετε ὅτι ἔγινεν ἀρκετὰ βραδέως.

Ὁ πατὴρ ἐλθὼν ἐκάλεσε τὴν κόρην του ἐνώπιον τῆς κυρίας Χλωροῦ, καὶ μολονότι δὲν εἶχε ἀνάγκην νὰ μαρτυρήσῃ *ἐκείνη*, διότι ἐμαρτύρει *ἐκεῖνο*, οὐχ ἧττον τὴν πρώτην φορὰν ἠρνήθη τὸ γεγονός. Τὴν ἐπιοῦσαν ὅμως ὡμολόγησεν οὐ μόνον τὸ συμβὰν ἀπέναντι τοῦ πατρὸς καὶ τῆς παραμάνας, ἀλλὰ καὶ τὸν αἴτιον τοῦ συμβάντος, τὸν Θανασούλαν, πρῶτον ἐξάδελφον τοῦ Χλωροῦ.

Μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν αὐτὴν, ὅ τε πατὴρ τῆς νέας καὶ ὁ κ. Χλωρὸς ἔστειλαν καὶ εἰδοποίησαν τὸν Θανασούλαν νὰ ἔλθῃ σ' τὸ σπῆτι, διότι ἀπὸ *τεσσάρων* ἤδη μηνῶν κατοικοῦσε ἀλλοῦ ὁ Θανασούλας, ἔτρωγε δὲ μόνον εἰς τοῦ κυρίου Χλωροῦ.

Ὁ πατὴρ εἶνε ἐκ τῶν ἰσχυρῶν ἐκείνων φύσεων τῶν ἀπαθῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μόνον, διότι τὰ πάθη των εἶνε ἰσχυρότερα καὶ τῶν κατ' ἐπιφάνειαν σφοδρὰ εὐερεθίστων καὶ εὐεξάπτων. Οὔτε ἔκλαυσεν, οὔτε ἐφώναξεν, οὔτε τὰς τρίχας ἔτιλλεν, οὔτε ἀπόπειραν ἀναιρέσεως ἔκαμεν, οὔτε νὰ ῥαπίσῃ ἠθέλησεν, οὔτε κἂν ἀγριοκύτταξε τὸν Θανασούλαν.

Περιωρίσθη μόνον νὰ τοῦ πῇ ἐνώπιον τοῦ Χλωροῦ καὶ τῆς Κυρίας του, ἐνώπιον τοῦ ὅλου οἰκογενειακοῦ δικαστηρίου τοὺς ἑξῆς ψυχροὺς καὶ ξηροὺς λόγους :

— Ἐσὺ ἔχεις τόσον καιρὸν ἐδῶ, τρία ἔτη, ποῦ σοῦστελε ὁ πατέρας σου νὰ μάθῃς γράμματα. Καὶ ὅμως δὲν ἐφύλαξες οὔτε τὴν ἐντολὴν τοῦ πατέρας σου, οὔτε τὸ ψωμὶ ποῦ ἔφαγες τοῦ κ. Χλωροῦ καὶ ἔκαμες αὐτὴν τὴν πρᾶξι. Μολαταῦτα οἱ ἄνθρωποι κάμνουν τὰ ἐγκλήματα καὶ οἱ ἄνθρωποι τὰ διορθώνουν.

Ὁ νέος ἔλαβεν ἀμέσως κηρίνην ὄψιν· ἤρχισε μόνον νὰ ψιθυρίζῃ :

— Ὀρκίζομαι, ὀρκίζομαι, πῶς δὲν τῶκαμα.

Ὁ κ. Χλωρὸς τοῦ λέγει :

— Καλὰ σοῦ λέγει, οἱ ἄνθρωποι τὰ κάμνουν καὶ οἱ ἄνθρωποι τὰ διορθώνουν.

Ὁ πατὴρ ἐκπριεύθη ὑπὸ μανίας ψυχικῆς, τὴν ὁποίαν ὅμως μόλις ἐξεδήλωσεν ἐξωτερικῶς διὰ τῶν ἑξῆς χαρακτηριστικωτάτων :

— Ἔτσι λὲς πῶς δὲν ἔκαμες αὐτὴν τὴν πρᾶξιν. Νὰ, βλέπεις αὐτὸ τὸ τραπεζομάχαιρο (διότι ἡ σκηνὴ ἐγίνετο τὴν ὥραν τοῦ προγεύματος) κράζουμε τὸ κορίτσι καὶ ἂν δὲν ὁμολογήσῃ τὴν πρᾶξίν σου νὰ μοῦ χύσῃς τα μάτια μέσ' τὸ πιάτο. Ἄλλως, καϋμένε σὲ τελεκάω σὰν χειμωνικό.

Ὁ νέος (μόλις εἰκοσαετὴς) ἔμενεν ἀπολελιθωμένη Νιόβη. Καὶ δύο μόνον λέξεις ἐγνώριζον τὰ χείλη του :

— Ὀρκίζομαι, ὀρκίζομαι.

Ὀφείλετε ὅμως νὰ γνωρίζετε ὅτι ἡ Εὐθυμία τρεῖς ὥρας ἀφ' ἧς ὡμολόγησε τὸ ἐγκλημά της εἰς τὸν πατέρα, ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ πῇ τίποτε ἐκ τῆς οἰκίας, ἄγνωστον ποῦ διευθυνθεῖσα. Ἡ κυρία Χλωροῦ λέγει πῶς δὲν τὴν εἶδεν ὅταν ἀνεχώρησε. Τὰ παιδιὰ μόνον τοῦ ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ Χλωροῦ φούρνου ὡμολόγησαν ὅτι τὴν εἶδαν καὶ ἔλαβε διεύθυνσιν κατὰ τὴν συνοικίαν ὅπου εἶχε δωμάτιον ὁ Θανασούλας.

Ὁ πατὴρ κατ' ἀρχὰς δὲν συνέλαβεν ὑπονοίας ὅτι δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ ἡ κόρη του. Διὰ τοῦτο ἄφησε τὸν Θανασούλαν καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὸ δωμάτιόν του ὅπου κλείσθηκε ἀδιαθετήσας καὶ ἀρρωστήσας μάλιστα, ὄχι κατάκοιτος ἀλλὰ ὑπό τινος μαρασμοῦ καὶ καχεξίας καταληφθεὶς· ἐφ' ᾧ καὶ ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς Λαμπρᾶς ἀνεχώρησεν εἰς τὸ χωρίον του ὅπου καὶ διαμένει, ἐνῷ ἔπρεπε πρὸ πολλοῦ νὰ ἦνε προ-

φυλακισμένος. Ἀλλὰ ποῖος φροντίζει διὰ μίαν *δοῦλαν*, ἀφοῦ οὔτε ἰατρικὴ ἐξέτασις τοῦ πτώματος αὐτῆς **ἔγινε !**

Μόνον τὴν ἐπιοῦσαν ὁ κ. Χλωρὸς εἰδοποίησε τὴν Ἀστυνομίαν ὅτι ἐχάθη ἡ Εὐθυμία. Δεκαπέντε ἡμέρας ἔμενεν ὁ πατὴρ ἀγωνιῶν ἐν Ἀθήναις διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς κόρης του. Ὁπότε ἀπελπισθεὶς ἀνεχώρησε.

Τί διενήργησεν ἡ Ἀστυνομία ; Τίποτε. Ὁ Θανασούλας ἔμενεν ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ δωματίῳ παρ' οὐδενὸς ἐπιτηρούμενος. Διότι τοῦτο εἶνε τὸ μυστήριον, ποῦ εὑρίσκετο ἡ Εὐθυμία ἀπὸ τῆς 29 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 24 Φεβρουαρίου ὅτε εὑρέθη τὸ πτῶμα εἰς τὴν θέσιν Πικροδάφνη, οἱ δὲ ἰατροὶ ἔλεγον ὅτι τὸ πτῶμα ἦτο 5—6 ἡμερῶν. Ποῦ ἔμενε λοιπὸν ἡ Εὐθυμία ; Συγγενῆ της κανένα δὲν εἶχε, σπῆτι εἰς ὃ ὑπηρέτησε προηγουμένως δὲν εἶχε, γνωριμίας ἄλλας καθ' ἃ ὡμολόγησαν ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Χλωροῦ ἐπίσης δὲν εἶχεν. Ἡ ὑπόθεσις τῆς αὐτοχειρίας θὰ ἐδικαιολογεῖτο, ἐὰν τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὡμολόγησε τὸ αἰσχός της εἰς τὸν πατέρα της ἀπήρετο εἰς τὴν θάλασσαν ἵνα ῥίψῃ εἰς τὰ κύματα καὶ ἑαυτὴν καὶ τὸν καρπὸν τῆς ἁμαρτωλῆς ἡδονῆς της. Διὰ τοῦτο ὑποφώσκει ἀκτὶς φοβεροῦ ἐγκλήματος βιαστοῦ ἴσως καὶ δολοφόνου, δολοφόνου μητρὸς ἐγκύου εἰς τὸν ὄγδοον ἢ τὸν ἔνατον μῆνα εὑρισκομένης, τοῦθ' ὅπερ καθίστησι τὸ ἔγκλημα φρικωδέστερον καὶ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων κατεπείγουσαν.

Κατὰ τὸ διάστημα καθ' ὃ ἦτο ἄφαντος ἡ Εὐθυμία, ἀστυνομία, εἰσαγγελία καὶ ἀνακριτικὴ ἀρχὴ ἐφάνησαν ἔνοχοι ἐγκληματικῆς ἀδιαφορίας. Ἂς ἴδωμεν καὶ μετὰ τὸ ἔγκλημα ἂν ἡ ἀδιαφορία αὕτη θὰ ἐξακολουθήσῃ, μολονότι πολλὰ ἐλπίζομεν ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴν κ. Ἀμπελᾶν.

ΟΙ ΛΗΣΤΑΙ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Ἔχομεν δυστυχῶς **χαράγματα λῃστείας**. Μετὰ τὸ Χασάνι ὁ Μαραθών. Εὐτυχῶς ὅμως ὁ Μαραθὼν ἀπεκάλυψε τὸ Χασάνι, τοῦ ὁποίου ὅλας τὰς λεπτομερείας τὰς ἔχομεν ἐκθέσει ἐν τῷ «Μὴ Χάνεσαι». Ἡ ἀναγνώρισις ἔγινε μυθιστορική, ἀπὸ ἕνα κουταλάκι τῶν φρούτων ἀσημένιο, εὑρεθὲν εἰς τὸ δισάκιον τοῦ συλληφθέντος Χαλβαδζῆ καὶ χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ διοικητοῦ τῆς Μοιραρχίας κ. Σπύρο Μήλιου. Τὸν ἐρωτᾷ ὁ κ. Διοικητὴς ποῦ τὸ εὗρε τὸ κουταλάκι τὸ ὁποῖον ἔφερε τὰ ἀρχικὰ τοῦ ὀνόματος τῆς κυρίας Ζωγράφου,, τῆς γραίας ἰδιοκτητρίας τῆς ἐπαύλεως Χασανιοῦ.—Ἀμ τ' ἀγόρασα.—Ποῦ τ' ἀγόρασες ;—Ἀμ δὲ θυμᾶμαι. Ἀμέσως προσεκλήθη ἐκ τοῦ Ξενοδοχείου τῶν Ξένων ὁ κ. Πέρβελης, υἱὸς τῆς κυρίας Ζωγράφου, ὅστις ἀνεγνώρισε τὸ κουταλάκι. Ὁ κ. Διοικητὴς κατόπιν στέλλει ἕνα Λοιδορικιώτην χωροφύλακα νὰ *ψαρεύσῃ* τὸν λῃστὴν, λέγοντάς των : Δέν μοῦ τῶλεγες ἀδελφὲ πῶς ἐσύ ἤσουνα ποῦ πῆγες στὸ Χασάνι νὰ τὰ σκεπάσουμε ; Ἀπ' ἐδῶ τὸν εἶχε ἀπ' ἐκεῖ τὸν εἶχε, ὁ Χαλβαδζῆς-ὄνομα καὶ πρᾶγμα-ἀπεκάλυψε τὴν πρᾶξιν. Ἀπέναντι τοῦ Σπυρομήλιου ὅμως ἐξηκολούθει ἀρνούμενος. Τὸν ἠρώτησε ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν ποῦ ἔγινε ἡ λῃστεία τοῦ Χασανιοῦ, ποῦ ἦτο.—Ἀμ δὲ θυμοῦμαι.—Μήπως ἤσουσα στὸν Περαία ;—Ἐκεῖ ἤμουνα.—Μήπως ἤνουνε μεταξὺ Πειραία καὶ Φαλήρου;—Ἐκεῖ δὰ ἤμουνα.—Μήπως ἤσουνα ἀνάμεσα παλαιὸ Φάληρο καί σ' ἕνα χωριὸ ὅποῦ τὸ λένε Χασάνι ;—Ἐκεῖ δὰ κατὰ πῶς τὸ λὲς ἤμουνα.

Ὦ; βλέπετε ἐπαίχθη ἡ μολιέρειος σκηνὴ τοῦ «Ἀγαθοπούλου» εὐφυέστατα ὑπὸ τοῦ κ. Σπυρομήλιου, καθ' ἣν ὁ ἀγαθόπουλος Χαλβαδζῆς ὡμολόγησε τὴν διαμονήν του, καθ' ὃν καιρὸν διεπράχθη ἡ λῃστεία.

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. τῶ. ἀριθ. 469)

— Ἐπειδὴ ὁ νέος δὲν ἔχει πλέον μνηστήν· ἡ δεσποινὶς ἀπέθανεν !

— Αὐτὸ δὲν θὰ πῇ τίποτε.

— Τί εἴπατε ;

— Ἀνευρέθη τὸ πτῶμά της ἐν τῷ ποταμῷ, ἀνευρέθη;

— Ὄχι, ἀλλά. . .

— Δὲν εἶνε λοιπὸν ἐπαρκῶς ἀποδεδειγμένον ὅτι ἐπνίγη.

Ὁ γέρων ἐκίνησε τὴν κεφαλήν.

— Ἡ δυστυχὴς μικρὰ ἀπέθανεν, ἀπήντησε θλιβερῶς. Ὁ ποταμὸς εἶχε πλημμυρήσει, τὸ ρεῦμα ἦτο ὁρμητικώτατον, οἱ μύλοι εἶχον ἀνυψώσει τὰ διαφράγματά των· τὸ σῶμα παρεσύρθη μακρὰ μέχρι τοῦ Σακουάνα.

— Τοῦτο τοὐλάχιστον λέγεται.

— Δυστυχῶς, τοῦτο εἶνε καὶ ἀλήθεια.

— Γέρο Μονό, θὰ ὡμιλήσουτε λοιπὸν, ἐὰν ἐσχηματίζετε τὴν παποίθησιν ὅτι ἡ Ἰωάννα ζῇ ;

— Ὦ ! ὄχι βέβαια !

— Τίποτε λοιπὸν δὲν μπορεῖ νὰ συγκινήσῃ, νὰ κατανικήσῃ τὴν ἐπιμονήν σας ! ἀνέκραξεν ὁ κ. Λαγγάρδ. Εἴπατε, τί ἔχετε νὰ φοβηθῆτε ; Ἴδωμεν, θέλω διαφορετικὰ νὰ σᾶς ὁμιλήσω. Ἐπαιτεῖτε, τοῦτο εἶνε σκληρὸν διὰ τὴν ἡλικίαν σας.

— Διὰ κάθε ἡλικίαν, κύριε· μάλιστα, τὸ ἐπάγγελμα δὲν εἶνε βεβαίως εὐχάριστον, ἀλλὰ συνείθισα, συνειθίζει κάνεὶς εἰς ὅλα· περιφέρομαι ἐδῶ κ' ἐκεῖ καὶ αὐτὸ μὲ διασκεδάζει..

— Εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ ἐπαιτῇ τις καὶ νὰ διασκεδάζῃ ὡσαύτως, γέρο Μονό. Τί θέλετε νὰ σᾶς δώσω διὰ τὸ μυστικόν σας ; Θὰ λάβητε ὅ,τι θὰ ζητήσητε, μικρὰν περιουσίαν, ἥτις θ' ἀνακουφίσῃ τὰ γηρατειά σας.

— Διὰ ἕνα καλὸν χωρικὸν τῆς Λωρραίνης δύνασθε εὐκόλως νὰ λέγητε ὅτι δίδετε περιουσίαν.

— Ἔ! ἀλλὰ γνωρίζετε σεῖς ὅτι δὲν εἶμαι χωρικός, ὑπέλαβεν ὁ κ. Λαγγάρ, ποιῶν ἐλαφρά τινα κίνησιν ἀνυπομονησίας· ἐὰν σᾶς προσφέρω τὴν ἄνεσιν, πράττω τοῦτο, διότι δύναμαι.

Καὶ ἐκβαλὼν ἐκ τοῦ κόλπου του δρᾶκα εἰκοσαφράγκων.

— Ἰδοὺ, εἶπε χρυσίον, λάβετε αὐτὰ προκαταβολικῶς.

Ὁ ἐπαίτης ἀπώθησεν ἐλαφρῶς τὴν χεῖρα.

— Φύλαξε τὸ χρυσίον σου, κύριε, εἶπε· δὲν ἔχει κανεὶς ἀνάγκην ἀπ' αὐτά, ὅταν εὑρίσκηται εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ βίου... Αὐτὰ ἀξίζει νὰ τὸ ἔχῃ κανεὶς ὅταν εἶνε νέος καὶ ἔχῃ ἐλπίδας.

— Ὦ ! πικρὰ χλεύη ! ἀνέκραξεν ὁ κ. Λαγγάρδ, μοῦ ὁμιλεῖτε περὶ ἐλπίδων καὶ ἀφαιρεῖτε παρ' ἐμοῦ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν εἶχα ἐρχόμενος πρὸς σᾶς !

Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος, δύο δάκρυα κατέρρευσαν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του.

Ὁ ἐπαίτης εἶδεν αὐτὰ τὰ δύο δάκρυα.

— Γέρο Μονό, ὑπέλαβεν ὁ κ. Λαγγάρδ διὰ φωνῆς συγκεκινημένης, ἐνυμφεύθητε, ἀπεκτήσατε τέκνα, ἐν ὀνόματι τῆς συζύγου σας, ἥτις δὲν ὑπάρχει πλέον καὶ τὴν ὁποίαν πολὺ, ὡς ἠξεύρω, ἠγαπήσατε, ἐν ὀνόματι τῆς μνήμης τη,, ἥτις σᾶς εἶναι πάντοτε προσφιλής, ἐν ὀνόματι παντὸς ὅ,τι ἠγαπήσατε ! . . .

— Ἀρκεῖ, κύριε, ἀρκεῖ, διέκοψεν αὐτὸν ὁ Γεροκάτσικας ἐγειρόμενος· ἐν ὀνόματι τῶν δύο αὐτῶν δακρύων, τὰ ὁποῖα βλέπω ῥέοντα διὰ τῶν παρειῶν σας, θὰ σᾶς εἴπω τὰ πάντα.

Θ'.

ΟΤΙ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ Ο ΓΕΡΟ ΚΑΤΣΙΚΑΣ

Ὁ γεροεπαίτης εἰσῆλθεν εἰς τὴν καλύβην του καὶ λαβὼν δύο θρανίδια ξύλινα κατασκευασθέντα πιθανῶς ὑπ' αὐτοῦ.

— Θὰ εἴμεθα ἐδῶ καλλίτερα ἢ εἰς τὴν καλύβα μου διὰ νὰ συνομιλήσωμεν, εἶπεν. Ἂς καθήσωμεν ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς μηλιᾶς μου. Ἡ ἄκρα αὕτη, ὅπου κατεσκεύασα τὴν καλύβην μου, εἶναι ἰδιοκτησία μου. Ἐὰν δὲν ἔχω ἐχθροὺς εἰς τὸν τόπον, δὲν ἔχω καὶ φίλους· ἔστε ἥσυχος, κύριε, κάνεὶς δὲν θὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς ἀνησυχήσῃ.

Ἐκάθισαν στρέψαντες ἀμφότεροι τὴν ράχιν πρὸς τὸν ἥλιον.

Ὁ Ἰάκωβος Γρανδὲν σᾶς διηγήθηνε ὅ,τι γνωρίζει περὶ τῆς ὑποθέσεως ; ἠρώτησεν ὁ γέρων.

— Μάλιστα. Καὶ πρὸ ὀλίγου ἡ σύζυγος τοῦ Κλαυδίου Ροαγὲ μοῦ εἶπε τὰ ἴδια ἐκτὸς μόνον τινῶν λεπτομερειῶν τὰς ὁποίας ἠγνόουν.

—Ἡ Μαρία Ρόζα ἔχει καλὸν μνημονικὸν καὶ θὰ σᾶς ἐπληροφόρησε καλλίτερον παρ' ὅσον ἐγὼ θὰ μπορέσω νὰ τὸ κάμω· ἐβοήθησε τὴν μικρὰν κυρίαν κατὰ τὰς τελευταίας στιγμάς.

Γνωρίζετε λοιπὸν ὅτι ἡ ἀνάκρισις ἀνεκάλυψεν ὅτι δύο ἄνδρες, οἵτινες ἔμενον ἄγνωστοι, ἔμελλον νὰ ἦ αι αὐτουργοὶ

Μετὰ τοῦτο προσεκλήθη ὁ ἐπιστάτης τοῦ κτήματος τῆς κ. Ζωγράφου, ὅστις εἶχε μάλιστα προφυλακισθῆ ὡς ὑποπτος, ἀλλ' εἶτα ἀπελύθη.

Ἀνεκάτωσεν ὁ κ. Διοικητὴς τὸν Χαλβαδζῆν μὲ εἴκοσι φουστανελλάδες μαζύ, ὁ δὲ ἐπιστάτης ἅμα ἔρθασεν ἡ σειρὰ τοῦ Χαλβαδζῆ τὸν ἀνεγνώρισε καὶ εἶπεν :

— Αὐτὸς εἶνε ποῦ μοῦ ἔδωσε τὴν μαχαιριά.

Ἀμφιβολίαι λοιπὸν μεγάλαι δὲν μένουν ὅτι οἱ συλληφθέντες δύο Λοιδορικιώταις ἀπετέλουν μέρος τῆς τολμηρᾶς συμμορίας τοῦ Χασανιοῦ, ἥτις ἔπρεπε νὰ καταδιωχθῇ ἀμειλίκτως, διότι πρώτην φορὰν μετὰ τοῦ Δείλεσι ξεμυτίζει θρασυτάτη λῃστεία εἰς τὰ πρόθυρα τῶν Ἀθηνῶν.

Οἱ συλληφθέντες εἶνε τσομπαναραῖοι φέροντες *πράματα* ἀπὸ τὸ Λοιδωρῖκι, πωλοῦντες αὐτὰ ἐδῶ, καὶ ἐὰν γίνῃ ἀνάγκη λῃστεύοντες φαίνεται καὶ ὅπου εὕρουν.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΒΩΛΟΥ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βῶλος, 28 Ἀπριλίου

Ἐδῶ ὁ κόσμος ἀχολεῖται μετὰ ζέσεως εἰς τὰς ἐπικειμένας δημοτικὰς ἐκλογάς. Εἶνε διῃρημένος εἰς δύο κόμματα, ὧν τὸ μὲν ὑποστηρίζει τὴν ἐκλογὴν τοῦ τέως δημάρχου κ. Καρτάλη, τὸ δὲ τὴν τοῦ κ. Σπυρίδου, ἀνδρὸς ἐκ τῶν εὐπορωτέρων ἐνταῦθα καὶ ἔχοντος ἱκανὴν ἐπιτηδειότητα καὶ ἀγαθὴν θέλησιν ὑπέρ. . . τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐκλογῆς του. Ἡ πόλις αὕτη ὑπὸ καλὴν δημοτικὴν ἀρχὴν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποβῇ ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου μία τῶν καλλίστων ἐν Ἀνατολῇ, διότι καὶ ἐμπόριον ζωηρὸν ἔχει καὶ κίνησιν παντοειδῆ μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ξένου κόσμου καὶ ἀφετηρία σημαντικοῦ σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος ἔσεται ἐν τάχει. Δυστυχῶς οἱ κάτοικοι πολὺ ὀλίγον φροντίζουσι περὶ τοῦ εὐπρεπισμοῦ καὶ τῆς ἐξωραΐσεως τῆς πόλεως, ὄχι ὡς ἀμοιροῦντες φιλοκαλίας μηδέποτε τυχὸν ἰδόντες προδείγματα καλλίτερα τῶν καλυβῶν, ἃς χθὲς ἔτι κατῴκουν ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ Πηλίου, διότι οἱ πλεῖστοι αὐτῶν ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη διέτριψαν εἰς διαφόρους μεγαλοπόλεις τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλὰ διότι συγκεντροῦσιν ὅλην αὐτῶν τὴν προσοχὴν εἰς ἓν καὶ μόνον : τὸ χρηματολογεῖν, ἀδιαφοροῦντες περὶ τῶν λοιπῶν. Οὐχ ἧττον ὅμως μεταξὺ τῶν μᾶλλον ἀνεπτυγμένων ὑπάρχουσι καὶ ἄνδρες φίλοι τοῦ καλοῦ καὶ οὐδαμῶς ἀμφιβάλλω ὅτι παρ' ἑνὸς ρέκτου καὶ τιμίου δημάρχου καὶ παρὰ περφωτισμένων καὶ φιλοκάλων δημοτικῶν συμβούλων δυνατὸν νὰ ἐλπίζῃ τις μεταβολὴν τῆς καταστάσεως. Ἡ ἀμεροληψία ἀπαιτεῖ νὰ προσθέσω ὅτι ἂν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς προσαρτήσεως μέχρι τῆς σήμερον οὐδὲν ἀπολύτως ἐγένετο πρὸς ἐξωραΐσιν τῆς πόλεως οὐδὲ κἂν πρὸς λῆψιν μέτρων ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος, αἴτιος δὲν εἶνε ὁ τέως δήμαρχος· τὰ οἰκονομικὰ τοῦ δήμου οὐδεμίαν ἐπέτρεπον δαπάνην, οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ τακτοποιηθῶσι διὰ συνομολογήσεως δανείου πρὶν ἢ συνταχθῶσι κατὰ τὸν ἑλληνικὸν νόμον αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί, διότι ὡς γνωστὸν ἡ τέως ὑπάρχουσα διασώζεται ἀπὸ τῆς τουρκοκρατίας. Τώρα ἀμφότεροι οἱ ὑποψήφιοι δήμαρχοι ὑπόσχονται ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ μεταμορφώσωσι τὸν Βῶλον εἰς μικρὸν Παρίσι, ἀλλὰ τὸ ἄγνωστον τοῦ πολιτικοῦ παρελθόντος καὶ τὸ γνωστὸν τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ βίου ἀμφοτέρων παρέχει ὅπλα μόνον ἑκατέρῳ πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἀντιπάλου καὶ οὐχὶ ἐπιχειρήματα πρὸς ἄμυναν ἑαυτοῦ. Αἱ τύχαι ἐπὶ τοῦ παρόντος φαίνονται διαμοιρασμέναι ἐξ ἴσου· τὸ τοῦ κ. Καρτάλη κόμμα ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ τοὺς ξένους, ὧν ὑπὲρ τοὺς 200 εἶνε δημόται Βώλου· οἱ τοῦ κ. Σπυρίδου ὁπαδοὶ κολακεύονται νὰ πιστεύωσιν ὅτι ὑποστηρίζοντο ὑπὸ τῶν προϋχόντων τοῦ τόπου. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ὀλίγιστοί τινες—ἀλλὰ πολὺ ὀλίγοι—ὀνομασθέντες *ἡμίονοι*, τηροῦντες οὐδετερότητα καὶ ὑπὲρ οὐδετέρου ἀποκλίνοντες· χαρακτηριστικώτερον ἐπίθετον ἦτο ἀδύνατον νὰ δοθῇ εἰς τούτους τοὺς εὐνούχους, οἱ ὁποῖοι φιλαργυρεύονται νὰ *δώσωσι* καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ψῆφόν των πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος των. Τοιαῦτα τὰ δημοτικά, ἂν σᾶς ἐνδιαφέρουν εἰμπορῶ νὰ σᾶς γράφω τὴν καθ' ἡμέρας ἀνέλιξιν αὐτῶν.

Ἀράπης

ΔΙΚΗ ΠΑΤΟΥΣΑ

Ἡ δίκη τῶν ἀπαγωγέων τῆς κόρης Πατοῦσα, ἀναβληθεῖσα ἄλλοτε, εἶχεν ὁρισθῆ διὰ σήμερον.

Ἄρχεται τὴν 10 π. μ. Πρόεδρος τῶν συνέδρων, ὁ κ. Ὀθωναιος, Εἰσαγγελεὺς ὁ κ. Καραντζᾶς. Κατηγορούμενοι ἑνδεκα τὸν ἀριθμόν· ἐξ αὐτῶν ἀπουσιάζουσι τρεῖς, ἐξ ὧν ὁ κυρίως δράστης Δαμιανὸς Παπακωνσταντίνου. Τῶν λοιπῶν κατηγορουμένων τὰ ὀνόματα εἶνε Κεράλας, Μανώλης, Καβάλας, Δρίβας, Βλάχος, Ζῶτος, Δασκαλάκης, Παρδέχερ, Παπαμιχαλόπουλος, Πηλάλας. Συνήγοροι, Δραγούμης, Μπουρίδης, Εὐστρατιάδης, Δειβαδᾶς, Στελλάκης, καὶ ἄλλοι.

Πρὶν ἔτι καταρτισθῇ τὸ δικαστήριον τῶν Ἐνόρκων, ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ζητεῖ τὸν χωρισμὸν τῆς δίκης διὰ τρεῖς τῶν κατηγορουμένων, οἱ ὁποῖοι ἐκλητεύθησαν μόνον νὰ ἐμφανισθῶσιν, ἀλλ' ἄνευ τῶν νομίμων ἐπιδοτηρίων τῶν βουλευμάτων κλπ. Τὴν πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως ὑποστηρίζει καὶ ἡ ὑπεράσπισις.

Τὸ Δικαστήριον, ἀπελθὸν πρὸς διάσκεψιν παραδέχεται τὸν χωρισμὸν τῆς δίκης, ἕνεκα τῶν ἐπισυμβιβασῶν παρατυπιῶν, αἵτινες παρέχουσιν εὐλόγους αἰτίας ἀναιρέσεως. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ χωρισμὸς οὗτος ἐπιφέρει τὴν βλάβην τῆς πορείας τῆς ὅλης δίκης, παρακαλεῖ τὴν Εἰσαγγελίαν νὰ συμπληρώσῃ τὰς περὶ τὴν ἐπίδοσιν ἐλλείψεις, ἀναβάλλει δὲ τὴν δίκην διὰ τὰς 16 τοῦ ἐνεστῶτος Μαΐου.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΧΡΟΝΙΚΟΝ

Ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις, Σύρῳ καὶ Σκύρῳ.

(ΤΟΥ ΕΝ ΣΥΡΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ὁ ὑγειονοσταθμάρχης Σκύρου ἀναφέρει πρὸς τὴν προϊσταμένην του ἀρχὴν καὶ αὕτη διαβιβάζει τὴν ἀναφοράν του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, περὶ μὴ ἀφίξεως τοῦ ταχυδρομείου ἐν Σκύρῳ. Τὸ ὑπουργεῖον πέμπει τὴν ἀναφορὰν μὲ αὐστηρὰς διαταγὰς πρὸς τὸν νομάρχην Κυκλάδων, ὅπως καλέσῃ εἰς ἀπολογίαν τὴν ἀθετήσασαν τὴν σύμβασιν Ἑλλην. Ἀτμοπλοΐαν, ὁ δὲ νομαρχῶν ἔπαρχος, ζητεῖ λόγον παρὰ τοῦ τῆς Ἑλλην. Ἀτμοπλοΐας διοικ. Συμβουλίου, διατί παρὰ τὰ συμβληθέντα τὸ ἀτμόπλοιόν της δὲν προσήγγισεν εἰς Σκῦρον, ἥν ἔστιν ὑπόχρεως νὰ διατηρῇ ἐν συγκοινωνίᾳ πρὸς τὸ λοιπὸν Κράτος.

Τὸ Συμβούλιον καλεῖ τὸν πλοίαρχον καὶ ἐρωτᾷ, οὗτος δὲ προσαγάγει πιστοποιητικὰ αὐτοῦ τούτου τοῦ παραπο-

---

τοῦ ἐγκλήματος. Τοῦτο εἶναι ἀληθές, ἦσαν δύο καὶ μάλιστα τρεῖς· μπροστὰ ἀπὸ τὸν μύλον περάσατε, ὅταν ἐρχόσαστανε ἐδῶ;

— Μάλιστα.

— Ὀλίγω μακρύτερα, παρατηρήσατε μίαν στενὴ γέφυραν;

— Μάλιστα.

— Ἀπ' αὐτὴ τὴν γέφυραν ὁ ἄγνωστος ταξειδιώτης κατεκρημνίσθη ἐντὸς τοῦ Φροῦ ἀπὸ ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ὅστις τὸν περιέμενεν ἐκεῖ. Εἶδα τὰ πάντα. Δὲν ἤμουνα πολὺ μακρυὰ ἀπὸ τὴν γεφυραν. Τὴν νύκτα ἐκείνην ἦτο τρομερὰ θύελλα, ὁ ἄνεμος εἶχε παρασύρει τὸν πῖλόν μου, τὸν ὁποῖον ζητοῦσα 'ς τὸ σκότος, ὅτε τὴν προσοχήν μου διήγειρε κρότος βημάτων ἀνθρώπου. Ἦτο θῦμα τὸ ὁποῖον ὡδηγοῦσε ἕνας ἀπὸ τοὺς συνενόχους. Ἰδοὺ πῶς τυχαίως ἔγινα μάρτυς τοῦ ἐγκλήματος.

Ἀλλ' ἰδοὺ ἕνα πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν γνωρίζετε. Καθ' ἣν στιγμὴν τὸ θῦμα καὶ ὁ ὁδηγῶν αὐτὸ ἔρθασαν πλησίον τῆς γεφύρας, τὸ φῶς ἑνὸς φανοῦ ἐφάνη ἀμέσως πρὸς τὴν ἀπέναντι τοῦ ποταμοῦ ὄχθην πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιβόλου τοῦ παλαιοῦ πύργου. Ἀφοῦ διεπράχθη τὸ ἔγκλημα, οἱ δολοφόνοι ἔφυγαν καὶ τὸ φῶς ἐσβέσθη.

— Διατί, γέρο Μονό, δὲν εἴπατε τοῦτο ἀμέσως εἰς τὴν δικαιοσύνην; Ἴσως ἡ καταθεσίς σας θὰ συνετέλει εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ μυστηρίου.

— Δὲν εἶπα τίποτε εἰς τοὺς δικαστὰς, διότι δὲν ἠθέλησα, δὲν ἦτο τῆς γνώμης μου.

— Ἔστω, ἐξακολουθήσατε, δὲν θὰ σᾶς διακόψω.

— Λοιπὸν δὲν εἶπα τίποτε, ἐφύλαξα διὰ τὸν ἑαυτόν μου ὅ,τι ἤξευρα. Ἀλλ' ὑπῆρχεν ὁ ἀναθεματισμένος αὐτὸς φανὸς ὅστις μὲ κατεσκότιζε. Περιττὸν νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἔσπασα τὸ κεφάλι μου διὰ νὰ ἐξηγήσω τὴν παρουσίαν τοῦ σατανικοῦ φωτὸς κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ κακουργήματος. Βεβαίως ὁ φανὸς δὲν ἦτο ἐκεῖ διὰ νὰ φωτίσῃ τὴν γέφυραν. Ἀλλ' ὑπῆρχε, δὲν μποροῦσα νὰ ὑποθέσω ὅτι κανένα ἄστρο κατέβηκε ἀπὸ τὸ στερέωμα καὶ κρατιότανε μὲ κλωστὴ, ἐσυμπέραναν ὅτι ὑπῆρχε τρίτος ἔνοχος, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀποστολὴν νὰ προσελκύσῃ τὸ θῦμα, προσκαλῶν αὐτὸ διὰ νὰ περάσῃ τὴν γέφυραν.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ταξειδιώτην, ἡ ὁποία ἔφερε τὴν ψευδῆ ὑπογραφὴν ἑνὸς ἀγαθοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ Βλαινκούρ, ἐγίνετο λόγος περὶ μυστηριώδους τινὸς συναντήσεως μὲ ἕνα ἄτομον ἄγνωστον. Τοῦτο δὲ μοῦ ἐξηγεῖ τὴν παρουσίαν τοῦ ἀνθρώπου ποῦ κρατοῦσε τὸ φανάρι εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην· ἦτο λοιπὸν ἐνέδρα. Ἀλλὰ ὅλαι αἱ οἰκίαι τοῦ χωριοῦ κεῖνται εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Φροῦ. Εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην ὑπῆρχε μόνον ὁ παλαιὸς πύργος· ἐβασάνισα τὸν νοῦν μου διὰ νὰ ἐννοήσω, διατί ὥρισαν ὡς τόπον συνεντεύξεως ἐκεῖ, ὅπου δὲν ὑπάρχει τὴν νύκτα ψυχὴ ζωντανή.

— Βεβαίως, ἔλεγα μοναχός μου, διὰ νὰ προσελκύσουν τὸ θῦμα εἰς τὸ γιοφύρι καὶ τὸ ρίψουν εἰς τὸ νερὸν μὲ μιὰ μονάχα σπρωξιά. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν μὲ ἱκανοποιοῦσε, διότι ὅσον ὀλίγον καὶ ἂν ἐγνώριζε τὸν τόπον ὁ ταξειδιώτης, ἔπρεπε νὰ ἠξεύρῃ ὅτι μόνον ὁ πύργος ὑπῆρχε εἰς τὴν ἄλλην ὄχθην τοῦ ποταμοῦ.

Τέλος εἶπα μονάχος μου : — Γιὰ νὰ δοῦμε, μήπως ὁ γέρο Γραπιὲ, ὁ ἐκμεταλλευόμενος πάντοτε τοὺς διαβάτους, ὁ ὁποῖος εἶνε πάντοτε φύλαξ τοῦ παλαιοῦ πύργου ἔπαιξε εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν τὸ πρόσωπον τοῦ κακούργου ; Ἀπεράσισα νὰ μάθω ποῦ ἔπρεπε νὰ στηριχθῶ καὶ σᾶς ὁμολογῶ,κύριε, ὅτι ἤμουνα τότε πολὺ περίεργος καὶ εἶμαι σήμερον ἀκόμη ὀλίγον.

Ἐζήτησα νὰ ὑπάγω εἰς τὸν γέρο Γραπιὲ νὰ τὸν γλυκομιλήσω, νὰ ἀποκτήσω τὴν ἐμπιστοσύνην του, νὰ τοῦ ὑποκριθῶ τὸν φίλον, νὰ κολακεύω τὰς ὀρέξεις του καὶ νὰ τοῦ παραστήσω ὅτι οὗτος ἦτο καθ' ὅλας τὰς ἐπόψεις πολὺ ἀνώτερός μου.

— Μίαν ἡμέραν ὅτε θὰ ἦνε μεθυσμένος ἢ ἀπὸ κρασὶ ἢ ἀπὸ ρακὶ, ἔλεγα μόνος μου θὰ τὸν κάμω νὰ ὁμιλήσῃ». — Κωτώρθωσα νὰ κερδίσω τὴν ἐμπιστοσύνην του, ἀλλὰ σᾶς βεβαιῶ κύριε, ὕστερα ἀπὸ πολὺν χρόνον καὶ μὲ πολλὰς δυσκολίας. Ὁ γεροδιάβολος αὐτὸς, ὅστις δὲν εἰξεύρω ἀπὸ ποῦ βαστᾷ ἡ σκούφια του,ἀπὸ τὸ κάτεργον βεβαίως—τώρα ποῦ δὲν ὑπάρχει μιλῶ γι' αὐτὸν ὅπως θελω—ποῦ τόσῳ εὔκολα μποροῦσε κανεὶς νὰ τὸν πλησιάσῃ, ὅσῳ ἕνα ἄγριο θηρίο εἰς τὴν φωλεάν του. . . Ὅταν τις τὸν ἐπλησίαζεν περιέστρεφε τοὺς ἀγρίους ὀφθαλμοὺς, οἵτινες ἐπροξένουν φρίκην· ὅτε ἐλάμβανε κανεὶς τὴν τόλμην νὰ τοῦ ὁμιλήσῃ, καὶ αὐτὸς ἤθελε νὰ ἀποκριθῇ, ἀποκρινότανε μὲ φωνὴν βραχνὴν, κι' ἔλεγε κάτι λόγια ἀκατάληπτα, τὰ ὁποῖα μποροῦσε κάνεὶς νὰ ἐκλάβῃ σὰ γρυλισγὸν ἐρεθισμοὺς ἀρκούδας.

Τοιοῦτος ἦτο ὁ φύλαξ τοῦ πύργου, ἀληθὴς μανδρόσκυλος.

Ὁ πύργος, ὅστις ἦτο τοῦ κ. Μορανδὼ, πλουσίου τραπεζίτου, ἐγκατελείφθη εἰς τῆς κουκουβάγιες καὶ τῆς σαύραις ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ὅταν ἡμέραν τινὰ ἐνοικιάσθη ἀπὸ ἀγνώστους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἀνέθεσαν εἰς τὸν γέρο Γραπιὲ τὰ διπλὰ καθήκοντα θυρωροῦ καὶ ἐπιστάτου.

Κατώρθωσα λοιπὸν νὰ γίνω φίλος, ὁ μόνος φίλος τοῦ γερομανδρόσκυλου, ὅστις μὲ ὑπεδέχετο εὐχαρίστως καὶ ὅστις ἐνίοτε εὐηρεστεῖτο καὶ νὰ μὲ ἐπισκέπτηται. Μοῦ ὁμιλοῦσε διὰ τὰ κατορθώματά του στὸ Παρίσι,στὸ Λονδῖνον, ὅπου εἶχε κατοικήσει, ὅταν ἦτο νέος, γιὰ τὰ μακρυὰ ταξείδια του, ἀλλὰ ποτὲ δὲν μοῦκαμε λόγον γιὰ τὴν ὑπόθεσιν ποῦ ζητοῦσα να μάθω. Ὅταν τὸν ρώταγα περὶ τοῦ κυρίου του, ἂν μιλᾷ τὸ ξύλο μίλαγε κι' αὐτός. Πολλαῖς φοραῖς τὸν εἶδα μεθυσμένον ἔχοντα χάσει τὸ λογικόν του, ἀλλὰ καὶ τότε πάλιν δὲν ἔλεγε γρύ. Ἀλλ' ὅσον ἐγὼ εὕρισκα δυσκολίαις νὰ ἱκανοποιήσω τὴν περιέργειάν μου, ἄλλο τόσον ἐδιπλασίαζα τὰς προσπαθείας ν' ἀνακαλύψω ὅσα τοῦ ἔκρυβε.

νουμένου σταθμάρχου Σκύρου, ἐξ ὧν ἐμφαίνεται ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον προσήγγισεν εἰς Σκύρον, καὶ αὐτὸς ὁ παραπονούμενος ἐθεώρησε τὰ ναυτιλιακά του ἔγγραφα.

"Εως ἐδῶ καλά. Πλὴν ἀπὸ τοῦδε ἄρχονται τὰ μὴ καλά. Ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος τῆς Ἑλλην. Ἀτμοπλοΐας, ἐπιχειρεῖ νὰ ἀναγνώσῃ αὐτὸ τὸ ἔγγραφον τοῦ τελωνοσταθμάρχου, καὶ τί ἀνακαλύπτει νομίζεται; Παραπονεῖται οὗτος καὶ «καταγγείλας τὸν πλοίαρχον *τοῦ ταχυπλοῦ πλοίου* (*τρεχαντήρας*) (sic), τῆς κομιζούσης τοὺς φακέλλους τοῦ ταχυδρομείου ἀπὸ Σκοπέλου εἰς Σκῦρον, διότι καίτοι ὁ καιρὸς ἦτο εὐνοϊκός, ἐντούτοις αὐτός, ἀντὶ νὰ προσαράξῃ εἰς τὴν Σκύρον, προσήρραξεν εἰς ἕτερόν τινα αὐτῆς λιμένα».

Οἱ ἀτμοπλοϊκοὶ ἐκρήγνυνται εἰς γέλωτας, καὶ ἀπαντῶσιν ὅτι ἡ περὶ ἧς πρόκειται ταχύπλους (*τρεχαντῆρα*) δὲν καταλέγεται μεταξὺ τῶν πλοίων της, καὶ εἰσὶν ἀναρμόδιοι νὰ τιμωρήσωσι ξένον πλοίαρχον. Ὁ νομάρχης ἐκρήγνυται καὶ αὐτὸς καὶ πέμπει τὴν ἀπάντησιν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, ὅπερ καὶ αὐτὸ ἐξερράγη, ἀλλ' ἀγνοῶ εἰς τί...

Καὶ ἐν τούτοις τὸ ἔγγραφον αὐτὸ τοῦ Ὑγειονόμου Σκύρου ἐπρωτοκολλήθη, διεξεπεραιώθη καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ ἀπάντησις εἰς Διμεναρχεῖα, Ὑπουργεῖα καὶ Νομαρχίας, *εἰσήχθη* καὶ *ἐξήχθη*, κατὰ τὴν ὑπηρεσιακὴν λέξιν, καὶ ὅμως οὐδεὶς ἐπρόσεξεν εἰς τὸ ὅτι πρόκειται περὶ *τρεχαντήρας* καὶ ταύτης ἱστιοφόρου, καὶ οὐχὶ ἀτμοπλοίου, περὶ συγκοινωνίας μεταξὺ Σκοπέλου καὶ Σκύρου καὶ οὐχὶ Σύρου καὶ Σκύρου!!!

Κέλης.

ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βάριον, 25)9 Μαΐου.

Θέλετε περιγραφὰς τῶν ἐν Ρώμῃ ἑορτῶν; Δὲν τὰς εἶδον. Ἀλλὰ καὶ ὅσοι τὰς εἶδον ἐκ τῶν ἐφημεριδογράφων τοῦ ρωμαϊκοῦ τύπου ἀποπειρώμενοι νὰ τὰς περιγράψωσι σᾶς βεβαιῶ ὅτι ἄλλα πράγματα περιγράφουσι παρὰ τὰς ἑορτὰς αὐτάς, διὰ τοῦτο εὑρίσκομαι εἰς ἀμηχανίαν ἂν τὸ πρόγραμμα μόνον ν' ἀντιγράψω ἐνταῦθα ἢ τῆς γενικῆς ἐντυπώσεως τῶν διὰ τὴν περίστασιν μεταβάντων εἰς Ρώμην τὴν ἔκφρασιν νὰ ἐπιχειρήσω. Ἐκλέγω τὴν μέσην ὁδὸν καὶ βραχέα καὶ ἄτακτά τινα καταγράφω.

Φαίνεται ὅτι ἡ νεόνυμφος Δούκισσα τῆς Γενούης δὲν εἶναι παρὰ πολὺ ὡραία, διότι ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν ἐφημεριδογράφων δὲν ὑπερβάλλει τὰ ὑπερθετικά, τὰ *χαρίεσσα, συμπαθὴς* καὶ τῶν τοιούτων μέσων ὅρων· ἔχει τὴν κόμην πυρράν.

Τὸ θέαμα τῆς ὑποδοχῆς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προπαρασκευῶν κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐμειώθη ὑπὸ τῆς κακοκαιρίας.

Ἡ *ἑορτὴ τοῦ λαοῦ*, ἐν ταῖς ἔξω τῶν τειχῶν τῆς Ρώμης **Prati del Castello** δὲν ἐπέτυχεν· τὸ προσελθὸν πλῆθος ἦτο ὑπερβολικόν, ἀλλ' αἱ διαθέσεις τῆς ἁρμοδίου ἐπιτροπῆς καὶ ὁ διοργανισμὸς ἐν γένει τοῦ θεάματος δυσηρέστησαν τοὺς πάντας.

Ἐκλάμπρως ἐπέτυχε τὸ *τορνέον* τῶν ἱπποτῶν· δέκα χιλιάδες θεαταί· ἐντελὴς τάξις· κατ' ἀρχὰς εἶχον διεγερθῆ παράπονα διὰ τὴν διανομὴν τῶν εἰσιτηρίων, τὰ ὁποῖα προαγορασθέντα ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιχειρηματιῶν μετεπωλοῦντο εἰς τιμὰς σκανδαλώδεις· 150 ἱππόται φέροντες ἐνδυμασίας βαβαρικὰς καὶ Ἰταλικὰς τοῦ ΙΕ' αἰῶνος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πάντες στρατιωτικοί, δύο ἢ τρεῖς στρατηγοί ταγματάρχαι, λοχαγοί μέχρις ἀνθυπολοχαγοῦ· ἡγεῖτο πάντων ὁ δωδεκαετὴς διάδοχος, πρίγκηψ τῆς Νεαπόλεως. Οἱ ἱππόται οὗτοι ἐξετέλεσαν διαφόρους περιστροφὰς καὶ γυμνάσια ἐντελῶς ἐπιτυχόντα. Τὴν ἐπιοῦσαν τοῦ τορνέου ἐδόθη αὐτοῖς πρόγευμα ἐν τῷ κήπῳ τῶν ἀνακτόρων, καθ' ὃ ἔλαβε μέρος καὶ ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια.

Ἐπέτυχον ἐπίσης τὰ πυροτεχνήματα καὶ ὁ ρωτισμὸς τῶν κυριωτέρων τῆς Ρώμης ὁδῶν καὶ πλατειῶν.

Ἀληθινὰ διεσκέδασαν, ὅπως αὐτοὶ μόνον ἠξεύρουν νὰ διασκεδάζουν, οἱ ἐν Ρώμῃ καλλιτέχναι, δόντες μεγάλην, φανταστμαγορικὴν, τρελλὴν ἑορτὴν εἰς τὴν **Cervara**. Καὶ εὑρισκόμεθα ἐν τῇ παρακολουθήσει πάσας τὰς ἑορτὰς ἀπαγοητεύσει, ἐν ᾗ ἄρχονται αἱ κρίσεις καὶ τὰ σχόλια καὶ αἱ παρατηρήσεις. Θέλω καὶ ἐγὼ νὰ κάμω τὴν παρατήρησίν μου. Ὅλος αὐτὸς ὁ θόρυβος, ὅλος αὐτὸς ὁ ἐλαφρὸς ἐνθουσιασμός, ὅλα αὐτὰ τὰ θεάματα, ὅλαι αὐταὶ αἱ ἑορταὶ μοῦ μυρίζουν Μεσαιῶνα. Μία πριγκιπέσσα ἐρχομένη ἀπὸ ἕνα φεουδαρχικὸν πύργον τῆς Βαυαρίας καὶ μία αὐλὴ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔξαφνα ἀναζῶσι δημοσίᾳ ὅλαι αἱ μεσαιωνικαὶ παραδόσεις τοῦ ἱπποτικῶς εὐκλεοῦς παρελθόντος της καὶ εἷς λαὸς θαμβούμενος ἀπερισκέπτως ἐκ τῆς αἰφνηδίας αὐτῆς λάμψεως καὶ χειροκροτῶν, καὶ πληρόνων καὶ πειθόμενος ὅτι *διασκεδάζει*. Ἐπὶ τέλους τί τρέχει; Νυμφεύεται εἷς συγγενὴς τοῦ βασιλέως καὶ εἶναι τόσον μεγάλη ἡ χαρὰ ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ! καὶ ἔχει τόσην δύναμιν ἡ βασιλικὴ δυναστεία ἐν Ἰταλίᾳ ἵνα οὕτως ἐπιβάλλῃ τὴν χαράν της αὐτὴν εἰς τὸ ἔθνος!

Ἡ πολιτικὴ ἑορτάζει καὶ αὐτή· ἐβαρέθην μὲ τὰς ἑορτὰς καὶ σᾶς βαρένω καὶ σᾶς· ἂς ἐλπίζω ὅτι ἐν τῷ προσεχεῖ μου θὰ ἔχω κἄτι καλλίτερον νὰ γράψω.

Α. Γ. Η.

ΜΕΓΑ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΝ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. μέχρι τῆς 9ης μ. μ. καὶ παριστάνον ὅλα τὰ σπουδαιότερα συμβάντα τῶν τελευταίων ἐτῶν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ ΜΕ ΤΟΝ

ΒΟΑΝ.

ΚΑΤΙ ΤΙ

μὲ τὸ ὁποῖον ἀναγκάζεται ὅλος ὁ κόσμος νὰ γελᾷ.

ΛΑΧΕΙΟΝ

εἰς τὸ ὁποῖον ὅλοι οἱ εἰσερχόμενοι κερδίζετε κἄτι τι, διότι τὸ εἰσιτήριόν σας—ἓν φράγκον ἀργυροῦν—εἶνε συγχρόνως καὶ γραμμάτιον λαχείου, μὲ τὸ ὁποῖον πολλάκις παίρνετε τὸν παρᾶ σας πίσω καὶ κἄτι παραπάνου!

Ὁ διευθυντὴς

Ι. Σέμονς

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

παλαιὰ διαφόρων Κρατῶν, τὸν ἀριθμὸν **2000,** *πωλοῦνται*. Ἡ διεύθυνσις ἐν τῷ γραφείῳ μας.